

καὶ πάλιν κατὰ τῶν Σέρβων. Δύο Τουρκικά στρατεύματα εἰσῆλθον εἰς τὴν χώραν, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν Σερβικά τινὰ τάγματα, καὶ ἤλωσαν διάφορα φρούρια. Ὁ Καρὰ Γεώργιος, αἰφνης ἀπολέσας τὴν σταθερότητά του, διεπέρασε τὸν Δανούβιον, καὶ κατέφυγεν εἰς τὰς Αὐστριακὰς περιοχάς, ὅπου περιωρίσθη εἰς φρούριον, ἐν ᾧ καὶ ἀπέθανε μετὰ τινὰς ἡμετέρας.

Τὴν λειποταξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ ἠκολούθησε γενικὴ τις ἀπελπισία· ὅθεν οἱ Τούρκοι κατέλαβον ὅλην τὴν χώραν, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ Βελιγράδιον. Ἡ Σερβία ἔγεινε πάλιν Πασσαλίκιον. Ὁ Βαυδὸδας Μιλώσης Ὁβρένοβιτς ἐξηκολούθει μόνος τὴν ἐπανάστασιν περὶ τὸ Ἰαγοδίνον εἰς τὰ νότια μέρη, ἀλλ' ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ δεχθῇ τὴν προσφερθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πασσᾶ ἀμνηστίαν εἰς αὐτόν τε καὶ τοὺς ὁπαδούς του. Οἱ Τούρκοι ὅμως, ἀφοῦ εὐρήκαν μέσα νὰ βάλωσιν εἰς τὰς χεῖρας τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἐσχάτης ταύτης ἐπανάστασεως, ἐτοφείκισαν τινὰς αὐτῶν, καὶ ἐπασσάλωσαν τριάκοντα ἕξ εἰς τὸ Βελιγράδιον, ἐμπροσθεν τοῦ παλατίου τοῦ Πασσᾶ, τὸ 1815. Αὐτὸς ὁ Μιλώσης ἔλαβε τὴν καλοτυχίαν νὰ διασωθῇ· ἔδραμεν εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἡ ἐπανάστασις ἤρχισεν ἔκ νέου. Συναθροίσας τοὺς Χεῦδούκας, εἶδος Σλαύων Κλεφτῶν, καὶ τοὺς φυγόντας καὶ μετοικήσαντας διὰ τὴν πρώτην ἐπανάστασιν, προσέβαλε τὸν Κεχαγιάν, ἡ τοποτηρητὴν τοῦ Πασσᾶ, ὅστις εἶχε προχωρήσει κατ' αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Βελιγράδιον ἐπὶ κεφαλῇς 10,000 ἀνδρῶν. Ὁ Κεχαγιᾶς ἐνίκηθη ἀπολέσας τὰ κανόνια καὶ σκεύη του. Ὁ Πασσᾶς ἐξῆλθεν ἔπειτα τοῦ Βελιγραδίου μετὰ τοῦ ἐπιλοῖπου στρατοῦ, ἀλλ' ἐνίκηθη ὡσαύτως, καὶ ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς Κεσουπρι, ὑπὸ φρουρὰν δοθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Μιλώση. Ὁ Κουρσιδ, Πασσᾶς τῆς Βοσνίας, ἐπεμψεν ἄλλο στρατεύμα ὑπὸ τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ Ἀλῆν, ὅστις κατετροπώθη, ἠλώθη, καὶ ἐστάλθη ὀπίσω πρὸς τὸν κύριόν του μὲ δῶρα. Μετέπειτα αὐτὸς ὁ Μιλώσης ὑπῆγεν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κουρσιδ, πρὸς διαπραγματεύσιν εἰρήνης. Τὸ μόνον ἄρθρον, περὶ οὗ δὲν ἠδύναντο νὰ συμφωνήσωσιν, ἀτέβλεπε τὸν ὅπλισμόν τῶν Σέρβων, τοῦ μὲν Μιλώση θέλοντος νὰ διαμείνῃ, τοῦ δὲ Πασσᾶ μὴ συναινούντος. Ὅτε δὲ ὁ Μιλώσης ἐσηκώθη νὰ ἀναβῇ τὸν ἵππον του, ἐπέπεσον κατ' αὐτοῦ οἱ Ἰανίτσαροι τοῦ Πασσᾶ· ἀλλ' ὁ Ἀλῆς, τὸν ὅποιον ὁ Μιλώσης εἶχε περιποιήθῃ τόσον γενναίως, ἐμεσολάβησε, παριστάνων ὅτι ὁ Μιλώσης εἶχεν ἔλθειν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ μὲ ὑπόσχεσιν ἀσφαλείας, ἥτις δὲν πρέπει νὰ καταπατηθῇ. Ἡ σταθερότης τοῦ Ἀλῆ διέσωσε τὸν Μιλώσην, ὅστις ἔλαβεν ἄδειαν νὰ ἀπέλθῃ. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξηκολούθησαν ἐπίτροποι Σέρβοι ἐστάλθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ τέλος ἔφθασε φερμάκιον εἰρήνης, διορίζον

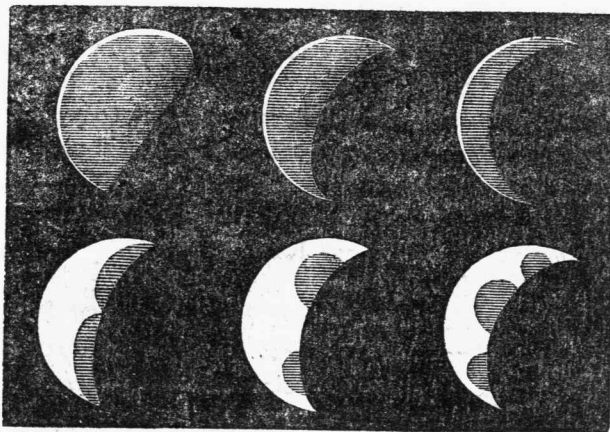
ἄλλον Πασσᾶν, φιλικὸν εἰς τοὺς Σέρβους. Τὸ Βελιγράδιον καὶ τὰ λοιπὰ φρούρια συνεφωνήθη νὰ μείνωσιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων, ἀλλ' οἱ Σέρβοι διετήρησαν τὴν ἐντελῇ ἐσωτερικὴν αὐτονομίαν καὶ διοικήσιν τῆς χώρας, τὴν γερουσίαν των, καὶ τὸ πρόνομιον τοῦ νὰ φορολογῶσιν αὐτοὶ ἑαυτούς.

Ὁ Μιλώσης ἀποκατέστησε μετὰ τινων τροποποιήσεων τὸ σύνταγμα τοῦ Καρὰ Γεωργίου. Ὅλη ἡ Σερβία διηρέθη εἰς 13 διοικήσεις ἢ Ναγιᾶς, ὑποδιαιρουμένας εἰς ὑποδιοικήσεις ἢ Κνεσίας. Οἱ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ πληρόνονται ἐκ τοῦ ταμείου. Δικαστήρια καθιδρύθησαν εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐφετεῖον ἐδρεύει εἰς Κραγγόγεβατς δι' ὅλην τὴν ἡγεμονίαν. Κώδῃξ νόμων συντάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γαλλικοῦ. Ὁ κλῆρος ὑποκείνται εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι εἰς τὰ αὐτὰ δικαστήρια ὡς οἱ λαϊκοί· λαμβάνουσι δὲ τὸ σιτηρέσιον αὐτῶν ἀπὸ τὴν πολιτείαν. Πᾶς εὐρυστος ἀνὴρ εἶναι στρατιώτης, καὶ ἔχει τὰ ἴδια του ὅπλα. Τὸ Βελιγράδιον ἔχει μικρὰν Τουρκικὴν φρουρὰν, καὶ εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ Πασσᾶ, ὅστις δὲν ἔχει ἄμεσόν τινα ἐξουσίαν εἰς τὰ πράγματα τοῦ τόπου. Ἡ Σερβία πληρόνει προσδιωρισμένον φόρον εἰς τὴν Πόρταν, παραδιδόμενον κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Πασσᾶ. Οἱ Σέρβοι συγχωροῦνται νὰ ἐμπορεύωνται εἰς ὅλην τὴν Ὁθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν μὲ Σερβικὰ διαβατήρια. Σημειωτέον ἐπὶ τέλους ὅτι τὴν μεταξὺ Πόρτας καὶ Σερβίας συνθήκην ἐγγυήθη ἡ Ῥωσσία, καὶ ἐπεκύρωσεν ἡ εἰρήνη τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Τὴν πρὸ μικροῦ συμβᾶσαν καθαιρεσιν τοῦ ἡγεμόνος Μιλώση Ὁβρένοβιτς, τὴν ἀντ' αὐτοῦ ἐκλογὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου Γεώργιβιτς, καὶ τὴν ἀδελον ἐτι ἐκῆσαν τῆς μεταβολῆς ταύτης (Ἰουλ. 10), γνωρίζουσιν ἐκ τοῦ ἐβδομαδικοῦ τύπου οἱ ἀναγνώσται.

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Ἡ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ἀπέχει τοῦ ἡλίου 68 ἑκατομύρια μιλίων, καὶ στρέφεται περὶ αὐτὸν εἰς 224 ἡμέρας· ἡ διάμετρος αὐτῆς εἶναι περίπου 7700 μίλια, ἡ σχεδὸν ἰσομεγέθης μὲ τὴν γῆν· περιστρέφεται δὲ εἰς τὸν ἄξονά της ἐν διαστήματι 23 ὥρῶν καὶ 20 λεπτῶν. Ὁ πλανήτης οὗτος εἶναι ἡ λαμπροτάτη σφαῖρα τῶν ὅσαι φαίνονται εἰς τοὺς νυκτερινούς οὐρανούς, καὶ συνήθως καλεῖται ὁ πρωϊνὸς ἀστὴρ καὶ ὁ ἑσπερος· ποτὲ μὲν βλεπόμενος τὴν αὐγὴν, ποτὲ δὲ τὸ ἑσπέρας. Ὅταν εὐρίσκηται πλησιέστερον εἰς τὴν γῆν, ἀπέχει περίπου 27 ἑκατομύρια μιλίων· ὅταν δὲ ἀπέχῃ τὰ μέγιστα, ἡ ἀπόστασις αὐτῆς εἶναι 163 ἑκατομύρια μιλίων. Ἐὰν ὁλόκληρος ἡ πεφωτισμένη ἐπιφάνειά της ἐστρέφετο πρὸς τὴν γῆν, καθ' ὃν χρόνον εἶνα· ἐγγύτερον εἰς ἡμᾶς, ἤθελε παριστάνει φῶς καὶ λαμπρό-

Φάσεις τῆς Ἀφροδίτης.

τητα εικοσιπεντάκις μεγαλητέραν παρ' ὅσην γενικῶς παριστάνει, καὶ ἤθελε φαίνεσθαι ὡς μικρὰ λαμπρὰ σελήνη· ἀλλὰ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, τὸ σκοτεινόν τῆς ἡμισφαίριον εἶναι ἐστραμμένον πρὸς τὴν γῆν μας. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἑρμῆς, θεωρούμενοι διὰ τηλεσκοπίου, φαίνονται ὅτι λαμβάνουσιν ἐκ διαδοχῆς ὅλα τὰ σχήματα καὶ τὰς φάσεις τῆς σελήνης· γινόμενοι δρεπανοειδεῖς, ἡμισφαεῖς, κλπ. ὡς δεικνύεται εἰς τὴν προτεταγμένην εἰκονογραφίαν· ὅθεν ἔπεται ὅτι εἶναι καθ' ἑαυτὰ σκοτεινὰ σώματα, καὶ λαμβάνουσι τὸ φῶς των ἐκ τοῦ ἡλίου. Εὐκρινεστέρα καὶ ὠραιότερα βλέπεται ἡ Ἀφροδίτη κατὰ τὴν ἡμέραν διὰ τοῦ λεγομένου Ἰσημερινοῦ τηλεσκοπίου. Ἀστρονόμος τις βεβαίονει ὅτι ἀνεκάλυψεν ὅρη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας ταύτης, ἐξ ὧν ἓν ἔχει 10, ἄλλο 11, καὶ ἄλλο 22 μιλίων ὕψος. Φαίνεται δὲ περικυκλωμένη καὶ ὑπὸ ἀτμοσφαίρας, τὸ πυκνότατον μέρος τῆς ὁποίας εἶναι περὶ τὰς 16,000 ποδῶν ὕψηλόν. Δις περίπου καθ' ἑκάστην ἑκατονταετηρίδα ὁ πλανήτης οὗτος φαίνεται ὅτι περνᾷ, ὡς ἀμαυρὰ κηλὶς, ἐπάνωθεν τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου. Τοῦτο δὲ καλεῖται ἡ πάροδος τῆς Ἀφροδίτης. Ἡ ἐσχάτη πάροδος συνέβη τὴν 3ην Ἰουνίου, 1769· ἡ ἐπομένη θέλει συμβῆ τὴν 8ην Δεκεμβρίου, 1874, ἥτις θέλει εἶσθαι ἀόρατος ἐν Εὐρώπῃ.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑΣ.

ΟΤΙ ὁ ἀληθὴς Χριστιανισμὸς εἶναι πολέμιος εἰς τὴν φιλοπατρίαν, εἶναι δοξασία τινὸς συγγραφέως, τοῦ ὁποίου ἡ πρὸς τὰ παράδοξα κλίσις τὸν παρέσυρεν ὅχι σπανίως εἰς ἀπάτην. Ἐὰν ὡς φιλοπατρίαν ὑπολαμβάνῃ τὴν ὀλέθριον ἐκείνην σπουδαρχικὴν διάθεσιν, ἥτις ἀποκαθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους θερμοὺς εἰς τὸ προάγειν, ὅχι τὴν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ τὴν αὖξιν τῆς πατρίδος των, διὰ καταδυναστείας καὶ δορυκρησίας παντὸς ἄλλου τόπου· εἰς τοιαύτην φιλοπατρίαν, τὸσον γενικῶς ἐπεψυγμουμένην εἰς τὸν ἐθνικὸν κόσμον, πρέπει τῶνόντι νὰ ᾔνοι πολέμιος ἡ θρησκεία ἐκείνη, τῆς ὁποίας βάσις εἶναι ἡ δικαιοσύνη, καὶ τῆς ὁποίας περιληπτικὸς χαρακτήρ εἶναι, «εἰρήνη καὶ ἀγάπη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.» Ἐὰν δὲ ὡς φιλοπατρία ἐννοῇται ἐκείνη ἡ διάθεσις, ἥτις, χωρὶς νὰ περικλείῃ τὴν φιλανθρωπίαν ἡμῶν ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων ἐνὸς μόνοι βασιλείου, μᾶς προσκολλᾷ ὅμως εἰδικῶς εἰς τὴν πατρίδα μας· ταύ-

της τῆς ἀληθοῦς φιλοπατρίας ἡ ἀφθονωτάτη πηγὴ καὶ ὁ ἀσφαλέστατος φύλαξ εἶναι ὁ Χριστιανισμός.

Ο ΑΡΑΨ ΚΑΙ ΤΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ.

Εἰς τὴν Ἀραβικὴν πόλιν Μουσκάτ ἐπεσκέσθησαν ἡμᾶς ἄνθρωποι παντὸς ἔθνους καὶ παντὸς χρώματος. Ἐξαιρέτως δὲ εἴλκυσαν τὴν προσοχὴν ἐμοῦ τὰ ἦθη Ἀράβων τινῶν ἐκ τοῦ ἐνδοτέρου, οἵτινες ἐξέροθησαν ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν, νὰ ἴδωσιν Ἀγγλικὸν πλοῖον τοῦ πολέμου. Περὶ τὰ ἀναστήματα αὐτῶν ὑπῆρχεν ἐλαφρόν τι καὶ ἐλαστικόν, περὶ δὲ τὰ πρόσωπα ταχύτης καὶ ἐνέργεια. Ἀλλ' ὁ μᾶλλον ἀξιοσημείωτος τῶν χαρακτήρων των ἦσαν οἱ μέλανες περικυλιόμενοι ὀφθαλμοί, οἵτινες μ' ἐξέπληξαν ἴσως περισσότερον, διότι ταχέως περιεπλανῶντο ἀπ' ἀντικειμένου εἰς ἀντικείμενον, λάμποντες ἀπὸ θαυμασμὸν εἰς πᾶν ὅ,τι ἔβλεπον. Ἐξαιρετὸν τηλεσκόπιον συνέβη νὰ τεθῇ οὕτω, ὥστε νὰ φαίνηται δι' αὐτοῦ ἐν τῶν πλέον μακρυνῶν ὀχυρωμάτων. Ἐκάλεσα δ' Ἀραβὰ τινὰ νὰ θεωρήσῃ δι' αὐτοῦ, ὅστις, ἀρῶν ἐκύτταξε περίπου ἐν λεπτόν, προσήλωσεν εἰς ἐμὲ τὰ βλέμματά του μὲ τὴν μεγίστην ἀπορίαν, καὶ, χωρὶς νὰ εἴπῃ λόγον, ἐπήδησεν ἔξω τοῦ πλοίου. Ὅτε δὲ ἡ λέμβος ἐν ἧ εὕρισκετο ἀπεμακρύνθη ὀλίγον τι, ἐξεφώνησεν, «Εἰσθε μάγοι, καὶ καταλαμβάνω τώρα πῶς κυριεύετε τὰς πόλεις! ἐκείνο τὸ πρᾶγμα, (εἶπε, δεικνύων τὸ τηλεσκόπιον) ὅσον καὶ ἂν ᾔνοι μακρὰν, φέρει αὐτὰς ὅσον πλησίον ἐπιθυμεῖτε.» Πολὺ διεσκεδάσαμεν μὲ τὴν εὐήθειάν του ταύτην, ἀλλ' οὐδεὶς λόγος ἴσχυσε νὰ καταπεισῇ αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ, καὶ νὰ λάβῃ τοιοῦτον περὶ ὀπτικῆς μάθημα, ὁποῖον νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς πλάνης του.

ὍΤΑΝ ἀπολέσῃ τις παλαιὸν φίλον του, χάνει μέγα μέρος τῆς ὀλίγης ἡδονῆς, ἥτις συγχωρεῖται εἰς τὸν παρόντα βίον. Ἀλλὰ τοιαύτη εἶναι ἡ ἡμετέρα φύσις, ὥστε, ἐφ' ὅσον ζῶμεν, πρέπει νὰ βλέπωμεν τοὺς παρ' ἡμῶν ἀγαπημένους πίπτοντας τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, καὶ τὸν κύκλον τῆς συγγενείας ἡμῶν ὁλονὲν σμικρυνόμενον, ἐωσοῦ μεινῶμεν σχεδὸν ἔρημοι ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ τότε πρέπει βεβαίως νὰ ᾔνοι καὶ ἡ ὥρα ἡμῶν νὰ καταβῶμεν εἰς τὸν τάφον. Πάντοτε ὅμως ὑπάρχει αὕτη ἡ παρηγορία, ὅτι ἔχομεν ἕνα Προστάτην, ὅστις δὲν χάνεται εἰμὴ ἐξ ἰδίου ἡμῶν σφάλματος· πᾶσα δὲ νέα πείρα τῆς ἀδηλότητος ὧν τῶν ἄλλων εὐχαριστήσεων πρέπει νὰ μᾶς παρακινή νὰ προσηλόνωμεν τὰς καρδίας ἡμῶν ἐκεῖ, ὅπου μόνον εὐρίσκονται ἀληθινὰ ἀγαλλιάσεις. Πᾶσα ἐνωσις μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου πρέπει τέλος νὰ διαλυθῇ· καὶ πᾶσα ἐλπίς, ἐνταῦθα λήγουσα, πρέπει ἐξ ἐνὸς ἢ ἄλλου μέρους νὰ τελειώσῃ εἰς ἀποτυχίαν.